

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ... ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ

Ο ΨΕΥΤΟΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 1889

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Τρικούπη. Τὰ μεγάλα γυμνάσια. Πρὸς κατάληψιν τῶν Θρέων. Ἡ τρεμκατικὴ ἀταξία. Ὁ σατυρικὸς ἕπος τοῦ πατρὸς ξεπαθώνει. Στὸ ἐχθρικὸ στρατόπεδο. Καφές καὶ βετσινάτο. Ἡ μάχη. Σκετωμένοι καὶ ζωντανοί. Οἱ φραντάροι ἀγρίευσυν. Ὁ βασιλεὺς... αἰχμάλωτος!... Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης... ἔφιππος!... Ἡ σάτυρα, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

δρα, «Σπέτσαι» καὶ «Ψαρού» καὶ ἀρχος συγχρόνως νὰ φροντίζῃ και γιὰ τὴ δημοσιογράφη στρατού πραγματικού.

Ἐτοι τὸν Μάϊον τοῦ 1889 δέταξε νὰ γίνουν μεγάλα γυμνάσια ἐποπτείας στὰς Θήβας.

Τὸ δούλο πόδες ἐκτελεῖσν μέμα ἡταν τὸ ἔξις:

«Ἐχθρικὸς στρατός, ἡ ταξιαρχία δηλαδὴ Ἀθηνῶν, προελούντων ἐξ Ἀθηνῶν, σπενεῖς πρὸς καταληψὺν τῶν Θρέων, τὴν ἄμμων τῶν δοπιῶν ἔχει ἀναλόδει ὁ στρατὸς τῆς Θεσσαλίας, ἡ ταξιαρχία δηλαδὴ Λαρισῆς».

* *

Μολατάντα φοβερὴ ἀταξία ἐπεκράτησε κατὰ τὰ γυμνάσια καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ στρατὸς ἀγνοοῦσε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τί θὰ πῆ πειναρία. Χάλια δηλαδὴ τὸ δοπίο πικρὰ κατηγόρησε τὸ διάστημα τόπος. Έκ τῶν σαυτῶν πάν τὸ δημοσιεύτηκαν, παίρνοντες τὴν παρακάτω, περὶ τῆς θεωρίας:

— Σέρετε τὶ σημαίνει θεωρία; γιὰ κάθε σας περίστασι καὶ σημαίνει ὁ λοχίας γά γνωσίζῃ, χρεία νὰ λύνει καθ' ἐνός τὴν ἀπορία. ηγουν νὰ μὴ χαζεύετε στὸ δούλο κατὰ ποῦ, πῶς, δὲ νόμος τὸ δ.

(μο, φείτε. βλέποντας νὰ περνοῦν λευοφορεῖα.

Σημαίνει νὰ σᾶς ἔσηγη τὸν Νόμο,

— Τώρα, γιὰ πές μου σύ, μωρὲ χαΐδανι, ἂν τὴν καὶ στὸ δρόμο σ' ἀπαντώσω καὶ είμαι δούλος, τί θέλεις κάνει;

— Μεταβαλή, κι ἑθύνεις θ' αναχωήσω.

— Καλά! Μ' ἄν τώρη κι είμαι συνοδεία, καὶ εἶνε νύχτα κοι κρατῶ φανάρι, καὶ είμαι σκεπασμένος μὲ μανόν,

— Σημαίνει πάσι δὲν ἔχουμε φεγγάρι!

— Ηφέ δέλος καὶ ή μηρόν της μάχης!

Ἐστάλησαν ἀνάγνεται καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀρχηγούς, γιὰ νὰ ἔξαριθμήσουν τὴν θέση τοῦ ἀντιτάλουν καὶ παρατάχθησαν τὰ στρατεύματα. Ἀλλὰ τὸσο ἀταξία φανεῖται ἐπεκράτησε ποὺ ἔνας ἔξαρις ἀνθητικάρχος, Στάθως Παπαϊωνᾶς δονομαζόμενος, ἀπολιθωθείνεις καὶ ἀπὸ διάντητα, ἐνήργησε κατόπινεις μέχρις αὐτῶν τῶν... Θηβῶν, μέχρι δηλαδὴ αὐτὸν τὸν ἔχθρον στρατεύειν. Ὁ ἀπόλουνθος τοῦ μαλισταὶ ἵπεις, ἐπει κακές... μετά τὸν ἔχθρον, φονήτης μαζεὺς τοὺς οτσινάτο καὶ ἔφυτε ἀνενόλητος κατὰ τὸ μεσημέρι γιὰ νὰ πάν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ταξιαρχίας Ἀθηνῶν καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, περὶ τοῦ ἔχθρου στρατοῦ.

* *

Ἐγίνεν ἐπὶ τέλους καὶ ή μάχη, κατὰ τὴν πρόσθια τῆς ὥρας ἐσφιελθήσαν ἀπειράντια, τὰ δοπία ἀναγράψουμε.

Παραδίγματος χάρον, τὸ τάγμα τοῦ Ψύχα, μεθυσούντων ἀπὸ τὴν μυρδιὰ τῆς μπαρόντης, προχώρησε τόσο κοντά στὸν ἔχθρο, ὅστε ἔπειτε ἀπάνω σ' ἐγείνοντας πάν τὸν μηρόντον στὰς Θήβας.

— Ποῦ πάντε μορφή... ἀπονόταν τότε μιὰ φονιά τὸσο πάντας τὸν Θηβᾶν. Εἴσαστε σκοτωμένοι καὶ σείς περπατάτε;

— Οχι, ἀπάντησαν οἱ ἐπιτίθεμενοι, είμαστε ζωντανοί καὶ σᾶς φάγαμε...

Οἱ στρατιώται τῶν Θηβῶν ἔξαριθμήσαν ν' ἀμύνονται, μὰ καὶ νὰ ἐπεινέσσοντι ὅτι οἱ ἀντιτάλοι τοὺς εἰλε... σποτούμενοι, ἔξεστοντας πάλι επένειον τοῦ ήμαντοντο στὰς Θήβας.

— Ποῦ πάντε μορφή... ἀπονόταν τότε μιὰ φονιά τὸν Θηβᾶν. Εἴσαστε σκοτωμένοι καὶ σείς περπατάτε;

— Οχι, ἀπάντησαν οἱ ἐπιτίθεμενοι, είμαστε ζωντανοί καὶ σᾶς φάγαμε...

Τὸ συζήτησις κατόπιν μεταξὺ τῶν στρατηγῶν Ρός καὶ τοῦ Κώστα Μπότσαροι συνέκισθη ὡς ἔξις:

ΡΟΣ.—Σέρετε τὴν ἴστορια τῶν ἀρχαίων Ἐλλήνων καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν τοὺς, κατεπέτας;

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.—Δέν διάβασα τὴν ἴστορια τῶν προγόνων μου, ἀλλὰ ἀκούωντας νὰ δημογοντας πολλὰ γ' αὐτούς.

ΡΟΣ.—Ἡ ὑπέροχες σας στήν πατρίδα, παπετάνε, θὰ σᾶς γεμίσῃ τιμές, οἱ συγκιαστώμενοι σας θὰ σᾶς λατερένων καὶ τὸν δομά τοῦ στατοναστικοῦ...

ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.—Δέν μ' ἐνδιαφέρει νὴ δύξα. Πολεμῶ καὶ θὰ πολεμῶ ὡς τὴν τελευταῖα σταλαγματικὰ γά τὸ καλὸ τῆς πατρίδας...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

βρήκαν ἔτοιμους νὰ σφαγοῦν, σᾶν νὰ ἐπρόκειτο περὶ μάχης πραγματικῆς ...

* *

Τὸ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Χατζ... σύνταγμα, διαταχθὲν νὰ κάμη κινητικὴ κίνησι, τὴν ἐξετάσεως μὲ τόση... γρεγοφάδα, ὡστε ὁ συνταγματάρχης τοὺς βοήθηκε ἀξιφάντη ἐντὸς τῶν γραμμῶν τῆς ἀμύνης καὶ πάστηκε αἰχμάλωτος ὑπὸ τοῦ ἔχθρου!

Οἱ Χατζ... ὡμος τὴν δέοντη προσθολὴ... νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος ἀγίεινται!

Καὶ ὁ ἔχθρος τὸν ἔχασε... τὴν αἰχμαλωσία, γιὰ νὰ καταπρανθῆνταν τὰ νεῦρα του!...

Ἐπεργάσθη τέλος τὸση ἀναμπτυκούμαντα ποὺ οἱ στρατιώτες πολλὲς φρέσκες ήταναν τὰ σέργη καὶ θὰ ἀλληλεστούσαντο, ἀν τὰ φυσιγγά τους δένησαν φαμαρία.

Τὸ σιμπέτασμα δέ, ἦμα τελείωσε τὸν τόπον τῆς μηχανικού.

* *

Πλήρην τὸν Βασιλέων, τὸν Ν. Ζορμπᾶ, ποὺ ἡταν τότε προσωπάρχης τῶν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ κ. Λαζαρίδητον καὶ ἄλλων ἀντιτάλουν ἀξιωματικῶν, τὰς ἀποχήτες παρακολούθησε καὶ ὁ ἰγνοτὸς ἐπίτελος τοῦ Τοποθετεύεται, προστικτικὸς αἰκλονούς τῆς Ρωσίας, πλησίον τῶν δοπίων είχεν ἀποστολής ἐν τηναγός ὁ Π. Κοντογάνης, ἀπολογαγός τοῦτο τὸν μηχανικού.

* *

Πλήρην τὸν Βασιλέων, τὸν Ν. Ζορμπᾶ, ποὺ ἡταν τότε προσωπάρχης τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ Στρατού τοῦ πόλεων τοῦ Τρικούπη, ποὺ φρέσκες ήταναν τὰ σέργη τους δέξια, μέσω Στυλιδού, με τὰ «Ψαρού».

Οἱ λιαὶς ὑποδέχθηκε τὸν Τρικούπη με μεγάλο ἐνθουσιασμό.

* *

Οταν δὲ τὰς βασιλείες εἶπε τὴν ἀρέπι τοῦ Τρικούπη στὸ στρατό, διέδωσε, γιὰ νὰ ἀπειπεῖται, ὅτι ὁ προθυμογός θὰ μετέβανε δῆθεν στὸ πεδίον τῆς μάχης... ἔξιτος.

Πολλὸν τὸ πιστεύαντα αὐτὸν καὶ ίδιως ὁ Δήμαρχος ἔνας ιωροῦ, δέξιος τοῦ πρωθυμογού... δημοτικῆ διαπολιτικῆ διάπολην!

* *

Ο Βασιλεὺς παρακολούθησε τὶς ἀσκήσεις ἡποδέσμου ποὺ βρίσκοταν τὸ σῶμα τῆς ἐπιθέσεως.

Κάποτε διώμας ἔχασε τὸν δορύο καὶ βρέθηκε στὴν θέση τῆς μάχης.

Οἱ στρατιώτες ἀγίστοις τότε νὰ... τὸν πυροβολῶντα. Κι ἔναν λοχαγό, τοῦ εἰπεῖτο:

— Πές τους νὰ πάγουν καὶ... παραδίδομαι !...

* *

Ἐννοεῖται διτὶ τὴν ἀποτικία αὐτὴ τὸν γιμνασίων δὲν πτοοῦσε νὰ μὴ τὴν παραλάβῃ, ὅπως γάραφουμε καὶ παραπάνω, ὅ τότε σατυριδός τοῦ. Ἐπὶ μῆνες δόλοιντος τὸ στρινούρια φύλλα βομβαρδίζαντας.

Ίδοι π. γ. ἔνα ἡμιποτεντικὸ δῆθεν τηλεγράφημα σὲ στίχους :

— Απόσπασμα μήτερον, σ' ἔνα μικρὸ καγά, ὃ λάρφ' ἀπέκωμε, ἔνα καλόθι αὐγά.
— Ο βασιλεὺς διέταξε, μὲ ζῆλον κι ἐπιμελεῖαν, ν' ἀποσταλῶν πάρα τ' αὐγά εἰς τὴν Δεκελειαν.

Καὶ ἔνα τέλος τηλεγράφημα, κρυπτογραφώντα αὐτὸν :

— (Σαράτα, πέντε, δώδεκα, τριάντα εξ, ἐννέα)
— (Ἐγκύρως): Μετά μιὰ μάχη κρατεράν καὶ ἔσοδα γενναῖα.

— (Είκοσι, τριά, ἑνδέκα, πεντάτελο καὶ λιγάνι).
— (Ἐγκύρως): Τὴν θέση ἔκυρεσα «Μικρὸ Καφενεάδαν».

Τέλος δὲ ίδοις καὶ μερικοὶ στίχοι αὐτὸν ἔνα μεγάλο σατιρικό ποίημα :

Ταράμ-τατάμ, ταρατατάμ, σαλπίζουν ἡ τρουμπέτες,
βρέ μη σκοτώνεστε παδιά, δηλιτης τὸν δηλιτη,
πανόστε πάρο! πανόστε πάρο! Στὴ θήκη ἡ μπαγιονέττες,
ἡ μάχη ἐτελείωσε χωρίς νὰ σπάσῃ μύτη.

— Αρχούντως ἐμ μὲ χ σε σ α θ ε, περίστον ἔνο μῆτρα,
ἀφῆστε πειά τὰ χωρατά, κι ἔλατε στὴν 'Αθήνα!...

Αὐτὸν σηνέβανταν ἀλλοτε. Σήμερα πλέον η 'Ελλὰς έχει γίνει σεβατὴ στὸν τρομερὸ γά τοις δηθυνόμεις της. Ο στρατὸς της είνε διωρυστεφῆς καὶ τὰ στελέχη του ὑποδείγματα στρατιωτικῆς μορφώσεως καὶ ἀνδρείας.

